

skulle henhøre under de forskellige Ministerier, og jeg mener ikke, der er noget til Hinder for, at vi for Tiden kunne blive staaende ved Fordelingen, som den er, og tiltræde Lovforslaget, som det lyder.

Lovforslaget indeholder jo ikke noget med Hensyn til Lønningerne andet, end hvad der staar i den Lov, som vi vedtog i Fjor om Lønninger for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd. Det er, som det er naturligt og selvfølgeligt, ganske de samme Lønninger, her ere foreslaaede. Hvorvidt det Personale, der er paaregnet, er tilstrækkeligt, kunne vi heller ikke fuldt ud sige i dette Øjeblik. De senere Erfaringer ville vise, om der trænges til mere Personale, og derom kan der blive Tale til sin Tid. Som Forholdene ere i Øjeblikket, finder jeg, at der er al Grund til at anbefale Forslaget, som det lyder.

Ministeren for Handel og Søfart (*Johan Hansen*): Jeg vil blot med et Par Ord svare det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh). Netop de Ting, der ere fremdragne af den ærede Landstingsmand, vise jo, hvor uhyre vanskeligt det er at drage Grænserne. Han nævnede som Ting, der ere optagne indenfor Handelsministeriets Rammer, men som maaske rettest burde være forblevne under Indenrigsministeriet, navnlig Spørgsmaalet om Mønstre o. s. v. Det er jo en Sag, som staar midt imellem Industri og Handel. Jeg selv ved i Grunden ikke, hvor jeg skulde sige, at den absolut hørte hjemme. Men vi have altså her forsøgt at drage nogle Grænser. Jeg tror, at det er rigtigt, hvad der siges fra Industriens og Haandværkets Side, at Grænserne kun kunne drages paa den Maade, de foreslaa, men det vilde medføre en saa stor yderligere Decimering af Indenrigsministeriet — og i Grunden gaa ud over de Forlangender, som fra Begyndelsen stilledes fra Haandværkets og Industriens Side —, at Ministeriet ikke har ment at kunne gaa med dertil. Jeg maa fastholde, at mit ganske bestemte Indtryk af den Samtale og Drøftelse, som jeg havde med Industriens og Haandværkets Repræsentanter hos Hans Excellence Konseilspræsidenten, gik i den Retning, at man følte sig tilfredsstillt netop med det her foreslaaede, nemlig at den kommercielle Side af Industri og Haandværk blev varetaget indenfor Handelsministeriet. Men jeg tror, at det er givet, at man maa søge en yderligere Forhandling ikke alene

med Organisationerne, men ogsaa med Indenrigsministeriet for at faa fastslaaet en Praksis, og det vil jeg med Glæde være med til, thi der vil kunne komme Tilfælde, hvor man kan tænke sig, at enten Erhvervene eller Ministerierne selv staa vakkende overfor Spørgsmaalet om, hvor en Sag hører hen. Derfor synes jeg, at det vilde være rigtigst, hvis man kunde komme til en Ordning, som fastslog nogle bestemte Regler indenfor Ministerierne. Jeg skal selvfølgelig konferere med Indenrigsministeren om dette Spørgsmaal og ligeledes med Industri og Haandværk, naar det nu bliver fastslaaet, at disse Rammer skulde blive de endelige.

Nogen Skyld synes jeg dog ogsaa, at man bør lægge paa Haandværk og Industri selv i denne Sag, idet deres Krav ikke — om jeg saa maa sige — ere førte frem med den samme Styrke som Kravene fra Handelens og Søfartens Side. De have ganske vist ved forskellige Lejligheder været med til at rejse Spørgsmaalet og stille Forlangender, men de have ogsaa til andre Tider udtalt sig ganske positivt om, at man i Grunden var ret tilfreds med Forholdene, som de var under Indenrigsministeriet. Men det er ikke værd nu, da Sagen er saa vidt, at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Hovedsagen er jo, at man vil kunne fastslaa en Ordning, hvormed Erhvervene føle sig tilfredse, og jeg kan kun forsikre, at jeg for mit Vedkommende skal gøre mit alleryderste til, at en saadan Ordning kan blive fastslaaet.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede Landstingsmand rejste om Næringslovgivningen, vil jeg sige, at jeg har anset det for givet, selv med de Fordringer, der stilles fra Haandværk og Industri, at den vil forblive under Indenrigsministeriet. Jeg tror, at den rettest hører hjemme der og ikke under Handelsministeriet. At bringe den ind derunder vilde være at gaa noget udenfor de Rammer, som i alt Fald jeg har tænkt mig. Men jeg gentager, at jeg haaber, at vi igennem Praksis maa kunne slaa fast en saadan Ordning, at Industri og Haandværk, i alt Fald i den Tid jeg har den Ære at staa i Spidsen for Ministeriet, maa kunne føle sig tilfredsstillte. *Après moi le déluge!* Jeg kan naturligvis ikke sige, hvad der vil ske efter mig, om mine Efterfølgere ville blive Fagministre eller politiske Ministre; Fremtiden er det ikke godt for mig at udtale mig om, men jeg kan sige, at jeg som den grundlæggende, hvis der levnes mig,